

ikke slet saa stor. Banevogterne have jo færre Ejendele, og de sætte Fade eller Spande op, for at det værste af Dryppet kan løbe ned i dem, og Sneen kaste de væk, naar den kommer ind. Der var for nogen Tid siden en Mand, der fortalte mig, at han maatte flytte Sengen, naar det begyndte at regne. Det er vel en Selvfølge, at Staten maa holde vedkommende skadesløs for Skaden paa Bohavet. Jeg har f. Eks. hørt, og jeg tror, det er fra en paalidelig Kilde, at en af Stationsforstanderne har faaet 1400 Kr. for Beskadigelse af Møbler; det var i de første Aar; jeg tror ikke, at man gaar saa højt i Aar med de forskellige Regninger, der komme ind. Der er ogsaa ret pudsige Regninger. Jeg skal som Kuriositet nævne en, der lød saaledes: Honorar for Snekastning paa Stationsforstanderens Loft: 2 Kr. Der er adskillige saadanne overraskende Regninger. Jeg ved ikke, paa hvilken Konto disse Udgifter blive førte ind. Den Gang Holstebro Station blev færdig, og det hele blev taget i Brug, blev der her paa Finansloven for 1904—05 forlangt et Tilskud af 1,300 Kr., fordi Holstebro—Herning Banens Stationsbygning nu var kommen med ind i den Sum, vi her aarligt bevilgede til Vedligeholdelse af Bygningerne. Før vi i 1892—93 fik Statsbanernes Budget ind paa Finansloven, havde man beregnet $1\frac{1}{4}$ pCt. af Forsikringsværdien for Bygningen til Vedligeholdelse, og det blev ved at gaa indtil 1894—95, men senere indtil for et Par Aar siden have vi nøjedes med $1\frac{1}{8}$ pCt., indtil vi nu i Aaret 1909—10 igen ere komne op til $1\frac{1}{4}$ pCt.; om det ogsaa er en Følge af, at der har været saa store Udgifter her, ved jeg ikke, men eet Sted maa det jo mærkes. Tillige maa jeg undre mig over, at der endnu saa sent som i 1908—09 findes opført paa Tillægsbevillingsloven en Bevilling til Holstebro-Banen paa godt 11,000 Kr. Jeg ved, som sagt, ikke rigtig, hvor disse Summer ere opførte, og jeg vilde gerne ved denne Lejlighed have Rede derpaa. Maaske den Jernbanekommission, der, efter hvad jeg har set, har faaet flere Sider vedrørende vore Jernbaneforhold til Behandling, ogsaa kunde drage denne Side lidt frem og undersøge, om der ikke kunde økonomiseres lidt mere med Statens Foretagender i denne Retning. Jeg ved ikke, hvor Skylden kan ligge, om det er hos den, som skulde have Tilsynet, Arkitekten; han maa jo i hvert Fald have Hovedansvaret. Maaske er der flere om Skylden, men der er mange om Skaden. Entreprenørerne

have leveret de daarlige Tagsten, som jeg sagde før, men jeg glemte at sige, at de for Resten ikke kunne faas mere — de bleve leverede fra en Fabrik i Esbjerg —, men da de ere ubrugelige, er det ogsaa det samme. Jeg ved heller ikke, hvorvidt Arbejdet er godt, det kan man ikke bedømme, men det er mærkeligt, at samme Slags Skifer ligger andre Steder, baade paa Holstebro Banegaard og paa Herning Banegaard. Vil man nu sige: Det er ud-satte Egne, og det har man ikke tænkt paa, vil jeg dertil svare, at det burde man have tænkt paa. Jeg kan f. Eks. nævne, at det ved et Par Kirker, hvortil vi have bevilget 18,500 Kr., viste sig, at det kolde og barske Klima gjorde sin Indflydelse gældende, saa det var nødvendigt at tage særlige Forholdsregler, og det var derfor ikke saa heldigt at gøre nye Forsøg paa denne Egn. Jeg tør, som sagt, ikke sige, om Arbejdet er godt gjort. Men hvad jeg her har nævnt, vidner om, at det er gaet sørgeligt til.

Jeg ved ikke, hvordan det forholder sig med Viborg—Herning-Banen, den ligger ikke i min Kreds, men jeg er enkelte Gange kommen den Vej, og efter mit Skøn have vi sparet for meget der. Den gaar ogsaa, som vi allesammen vide, gennem en barsk og øde Egn, hvor Klimaet gør sin Indflydelse gældende. Der spares 218,000 Kr. ved Anlæget af denne Bane, og det er forholdsvis meget, det bliver næsten 10 pCt., men jeg synes, at det er et mærkeligt Sted at spare. Det er jo Hovedsagen for Befolkningen paa denne Egn at have en Bane, som de kunne have Nytte og Fordel af, men som det er, tror jeg, hverken den eller vi kunne staa os ved det. Efter mit Skøn ere disse Bygninger ikke nær saa tiltalende som de ved Holstebro-Banen. Det siges ogsaa, at de ere meget skrøbelige, de se meget utiltalende ud. De ere kalkede til halvvejs op paa Muren, og i Sommer saa de meget graa ud. De Skifer, som ligge derpaa, ere af den Slags, jeg nævnedes før, og selvfølgelig derfor ikke tætte. De ere overstrøgne med et eller andet Materiale, saa man snart ikke kan se, hvor Stenene ende og begynde. Det ser altsaa meget bedrøveligt ud, og jeg tror, det var nyttigt at faa dette Forhold lidt nærmere set efter nu.

Hensigten med mine Udtalelser her skal da for det første være at faa den højtærede Trafikminister til at undersøge og forbedre Ledforholdene. Dernæst vil jeg udtale Haabet om, at Bygningerne paa den øvrige Del af Banen maa blive byg-